

Oponentský posudek diplomové práce

Andrea ŠTÍBROVÁ :

Právní úprava ochrany zvířat ex situ v USA a ČR

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 84 stran je členěna do pěti částí (včetně úvodu a závěru), které jsou dále děleny na kapitoly a podkapitoly. Členění a struktura diplomové práce jsou vcelku systematické a logické. Práce podává základní přehled zvolené problematiky. Diplomantka dle mého názoru při práci s větším množstvím právních předpisů a webových pramenů k věcné problematice (málo však s vědeckou a odbornou právní literaturou), prokázala dobré znalosti zkoumané látky i celkovou potřebnou orientaci, když si jako téma svojí diplomové práce vybrala poměrně nezvyklou, ale dosti aktuální problematiku, kterou právní úprava ochrany zvířat metodou, resp. ve stádiu ex situ rozhodně představuje. Netradičnost tématu pak považuji za určitou přednost celé práce. Diplomantka však v práci bohužel místy nerozlišuje metodu ochrany ex situ od in situ, resp. ochranu druhovou od ochrany individuální (před týráním), tedy to, čemu německá právní teorie vcelku velmi výstižně říká Artenschutz X Tierschutz.

V jednotlivých částech autorka zejména popisuje a místy se snaží i srovnávat či komentovat jednotlivé části platné české a americké právní úpravy. Posuzovaná práce se snaží podat základní přehled i utřídění jednotlivých institutů. Diplomantka se však až v závěrečných částech práce snaží i o určité vlastní dílčí úvahy. Její návrhy z pohledu de lege ferenda jsou však jen dosti obecné nebo až triviální. Práce je místy poněkud popisnou. Celková jazyková úroveň diplomové práce by jistě mohla být lepší (špatná stylistika, překlepy, nesprávná shoda podmětu s přísudkem atd.). Vlastní závěr práce je pak velmi nekonkrétní a stručný, spíše se tak jedná jen o doslov.

V části jakési případové studie (srovnání Mořského akvária v Miami a Záchrané stanice v Bartošovicích) pak diplomantka srovnává opravdu nesrovnatelné, takže její vývody vycházejí v podstatě naprázdno. Oponentovi sice z osobní zkušenosti nejsou známy poměry a situace v Miami, ale práci stanice v Bartošovicích zná naopak velice dobře a důvěrně, mimo jiné i z mnohaleté spolupráce s jejím vedoucí Petrem Orlem. Opravdu zde diplomantka srovnává “nebe (Bartošovice) a dudy (Miami)“. Nepovažuji za šťastně zvolené objekty komparace, a to už proto, že se obě zařízení zaměřují na diametrálně odlišná zvířata, působí na různých kontinentech a jsou i jinak vedena a financována.

S řadou popisů a závěrů - např. u českých zoologických zahrad ve srovnání s těmi americkými, pak z vlastní zkušenosti a ze zprostředkovaných poznatků (u těch amerických) - nemohu plně souhlasit.

Myslím, že ochrana druhová, byť vedená přes jednotlivé exempláře je jen jedna a má různé formy a časové fáze. Z nich základní, stěžejní a prioritní byla, je a vždy bude ochrana in situ.

Diplomová práce je po stránce právní i věcné jen na velmi průměrné úrovni a celkově ji hodnotím jako dobrou. Doporučuji ji k ústní obhajobě, v jejímž rámci navrhuji se věnovat zejména otázkám :

1/ Kam dle diplomantky zařadit tzv. záchranné přenosy živočichů (zda ještě do in situ nebo již do ex situ ochrany) ?

2/ Kam dle diplomantky zařadit orly skalní odebrané ze slovenské přírody, následně dokrmené v zajetí a vypuštěné do moravských Jeseníků. Jsou to divoká, zdivočelá či reintrodukovaná (renaturalizovaná) zvířata, jsou původní či nepůvodní atd.?

V Praze dne 15. května 2015

Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc.
oponent diplomové práce